ANTONY

Ferdinando Frega — Nando the Scribe

Gillettenarrative.com

GILLETTE: ANTONY

Ik had deze naam graag willen ontleden, maar het enige wat me rest, zijn de herinneringen aan hen die ik heb gekend, bemind, met wie ik heb samengeleefd, en een paar die ik zelfs naar een betere plek heb gestuurd. En om anatomie te bedrijven heb je diploma's, certificeringen, specialisaties nodig — te veel bureaucratie.

Ik eet graag geroosterde kip met mijn handen en sta van tafel op meteen nadat ik ze heb gewassen, zodat ik de geur niet met me meedraag.

De eerste "Antonio" — in het vrouwelijk — was een Romeinse vrouw, ouder, scherp, met dat zelfvertrouwen van zomernachten wanneer de zee warm is en het zand zich de dag nog herinnert. Ze vond me alleen op het strand, starend naar het water zoals je dat doet wanneer je iets over jezelf probeert te begrijpen zonder te weten wat het is.

Ze stelde me een vraag — eenvoudig, direct — het soort dat volwassenen gebruiken wanneer ze willen zien uit welk hout je gesneden bent. Ik antwoordde met de enige vrijpostigheid die ik toen had: "Veilige seks." Niet omdat het iets betekende, maar omdat het de enige zin was die volwassen genoeg klonk om me te beschermen tegen het gevoel klein te zijn.

Ze barstte in lachen uit, nam me bij de hand en bracht me terug naar mijn moeder, die ontplofte zodra ze me zag: "Wat heeft hij nu in godsnaam weer gedaan?"

"Niets", zei de vrouw. "Hij wilde volwassen zijn en is iets meer geworden." En ze vertrok. Mijn moeder, die voor één keer probeerde mijn vriendin te zijn, kwam dichterbij om me over te halen te vertellen wat er was gebeurd — vergetend dat zij degene was die me op de wereld had gezet, en dat dit haar geen exclusieve toegang tot mijn gedachten gaf.

“Niets bijzonders”, zei ik tegen haar. “Ze liet haar autosleutels vallen, bukte om ze op te rapen, en ze droeg geen ondergoed — dat was ze ook vergeten. En ik vroeg haar of ze het meestal in het zwart draagt, en ze werd rood.”

“En wat deed je?” vroeg ze. “Hoe reageerde je? Hoe gedroeg je je?”

Ik deed wat papa altijd doet als je hem boos maakt. Ik glimlach, zeg gedag en loop weg.

Nando